

**Philippi Ecclesiæ Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiæ Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philip *<Eichstätt, Bischof>*

Ingolstadii, 1617

Cap. VI. De exercitio eius quotidiano, & proposito suæ peregrinationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

Matb. 2.

thēus Euāgelistā prēsentiali exhibitione nō
scripsisset: Cūm natus esset Iesu in Bethle-
hem Iude: Item Aggæus Propheta dicit: Ve-
niet desideratus cunctis gentibus. Et nos
in nouo Testamento dicimus; Aduenisti
desiderabilis; quod pluris est. Sic ergo no-
uum Testamentum ad vetus vt lux ad um-
bram; veritas ad figuram; vita ad id, quod
per ipsam vivificatur, comparandum est.
Hanc ergo vtriusq; Testamenti sapientiam,
hoc est, sapidam scientiam, quæ illuminat
intellectum, & inflammat affectum, pro
lucerna & luce in via mandatorum, & in se-
mita consiliorum Dei habere proposuit, se-
cundū illud Psalmi: Lucerna pedibus meis
verbum tuum, & lumen semitis meis; sci-
ens scriptum; quoniam *sapientia doctrina*
est disciplina Dei.

Psal. 118.

Sap. 8.

CAP VT VI.

*De exercitio eius quotidiano, & proposito
suæ peregrinationis.*

Anctus adolescens secūdum morem
Ordinis, frequēs fuit in manuali ope-
ratio-

ratione, frequentior in lectione, frequen-
tissimus in oratione; ne diabolus aliquan-
do eum inueniret otiosum: sciebat namq;
scriptum in regula: *Quoniam otiositas ini-
mica est animæ. Et rursum: Otiositas est vo-
luptas, arma sunt hostis antiqui ad miserias
animas decipiendas.* Placens ergo Deo & ho-
minibus, sub hac forma viuendi exerceba-
tur, vt sobrius esset in refectorio, castus in
dormitorio, patiens in infirmitorio, fortis
in sancti laboris exercitio, humilis in capi-
tulo, deuotissimus in Oratorio. Et vt breui
concludamus clausula; talis fuit eius viuen-
di modus, vt omnium sociorum in via mo-
rum esset pædagogus: & noster *Beniamin* Psal. 67.
*adolescentulus in mentis excessu Deum quæ-
sitasle, vt frequenter credendus est, ac sem-
per magis ac magis animo ad superna aspi-
rabat. Et quicquid ei causaliter vel occasio-
naliter in via proficiendi ad salutem impe-
dimentum præstare poterat, per omnem* Remouet dili-
genter omnia
impedimenta
perfectionis.
modum aspernabatur, sciens, quod in via
Dei non progredi, regredi est; vt ait prædul-
cis Doctor Bernardus.

E

Et

Et animaduertens quia connaturalitas natalis patriæ, ac salutationes parentum, atque fauor amicorum, ei quam plurimum arriderent; & quod à Patre Abbe, ac cunctis fratribus mirum in modum amaretur; & ab vniuersis terræ incolis non tanquam simplex monachus, sed tanquam Regis filius in reuerentia haberetur; plus appetiit mala mundi perpeti, quam laudes; malens

Eugit gloriam. pro Deo laboribus fatigari, quam vitæ huius fauoribus extolli; vt de beatissimo Benedicto legitur, cogitabat qualiter ab huiuscemodi muscipula mundi subtraheretur:

Desiderium peregrinandi. & vallato animi proposito, Patrem monasterij humiliter aggreditur, multa deuotione ab eo petens licentiam exulandi pro Domino; adiiciens quam salubre sit homini peregrinari pro Christo; qui in specie peregrini duobus discipulis post resurrectionē apparuit. Ex qua ostensione formam sancte peregrinationis approbans, exemplo dictæ apparitionis tandem cōsecrauit. Quod venerandus Pater Cœnobij audiens, mente consternatus filio respondit. O prædilecte fili

Luce 24.

fili mi in Domino, noli in posterum hanc petitionem auribus meis ingerere, qua non dubitas me, tuosque confratres multum in modum grauari ac turbari. S. VVillibaldus animo irrefragabili cōfortatus in Domino, à petitione proposita non destitit; sed iterum & iterum pulsans, tandem precum instantia & piæ supplicationis frequentia Patrem conuicit, ita ut postulationi suæ præberet assensum, maximè cum sciret filium in omni perfectionis ordine gratia Dei firmatum, & per amplius cuperet quamcunque difficultatem mortis subire, quam aliquid liter malè viuere.

Quo habito, ipsi ac fratribus dulciter valedicens, viam propositæ salutis atq; virtutis incunctanter aggressus est. Cum autem huius sancti propositi immissionem à Deo habuit, simul cogitare cœpit, qualiter patrem, suum genitorem, videlicet S. Richardum Regem Anglorum in huiusmodi formulam paupertatis, quæ regula perfectionis est, inclinaret, & ad iter laboriosæ ac meritorię peregrinationis eū pertraheret; p-

E 2 hoc

*Reffonsam
datum Villi.
baldo ab Ab-
bate.*

*Annuit: tandem
precibus eius.*

hoc eidem cupiens in numero discipulo-
rum Christi fore, & assistricem sedem iudi-
cantium cum Domino sibi in futurum
conquirere; nec non sibi ipsi augmentum
desiderati meriti cumulando addicere * si
hominem tantæ sublimitatis in viamper-
fectæ humilitatis Deo operante & ipso co-

* adicere.

*Fratrem quo-
que VVunibal-
dum.*

*Et VValpur-
gam sororem.*

operante induceret. Et B. VVunebaldum
fratrem germanum, ac B. VValpurgam so-
norem similiter vterinā, qui in diuisis mo-
nasteriis sub regulari disciplina seruaban-
tur, ad se vocauit, vt ipsorū intercessione, ac
fidelicooperatione apud patrē dulcius pro-
ficeret, ac de supradictis, quæ mente tracta-
uerat, efficacius persuaderet. Et cū hi tres v-
nita intentione ad patrem peruenissent,
parentali amplexu gaudenter, vt decebat,
suscepti sunt; nec non à tota regalis curiæ
familia officiosissimè salutati, cōdigne ipsis
placere cupientes, per omnia ad
placitum eisdem obse-
quebantur.

CAP VI